

LARIN JA HRUSTALJOV 136

Tov. G. Hrustaljov julkaisi menshevistisen „Narodnaja Gazeta” lehden ensimmäisessä numerossa (huhtikuun 10 pnä) taisteluhenkisen, erittäin mielenkiintoisen ja mainion (bolshevikkifraktion näkökannalta) alakertakirjoituksen työväen edustajakokouksesta. Pidämme tuota alakertakirjoitusta mainiona siksi, että tuolla kirjoituksellaan menshevikki Hrustaljov auttaa *meitä* yhtä paljon — ellei enemmänkin — kuin menshevikki Larin. Olemme yhtä kiitollisia heille kummallekin ja erittelemme perusteellisesti heidän ajatuksensa vertaillen niitä konkreettisesti toisiinsa.

Palauttakaa mieleenne, mitä J. Larin propagoi kirjassaan: „Laaja työväenpuolue ja työväen edustajakokous”. Laajaan työväenpuolueeseen pitää Larinin ajatuksen mukaan kuulua noin 900 tuhatta Venäjän 9-miljoonaisesta proletariaatista. „Kyltti” pitää poistaa — s.o. tämän puolueen ei pidä olla sosialidemokraattinen. Sosialidemokraattien ja sosialistivallankumouksellisten pitää sulautua yhteen. Uuden puolueen pitää oikeastaan olla „puolueeton puolue” (itsensä Larinin sanonta). Sosialidemokraattien samoin kuin sosialistivallankumouksellistenkin pitää näyttellä „propagandayhdistysten” osaa „laajan puolueen sisällä”.

Jokainen havaitsee, että Larinin suunnitelma on täysin selvä, ja hänen työväen edustajakokousta koskevien ajatustensa erikoisuutena on se, että niissä ei ole mitään puolinaisuutta eikä epäselvyyttä, jota Axelrodilla on niin runsaasti. Me, bolshevikit, kiitimme totuudenmukaista tov. Larinia tuosta ajatuksen selvyydestä ja asetimme sen „byrokraattisen menshevismiin” (Larinin sanonta) epäselvyyden vastapainoksi. Samaan aikaan me julistimme Larinin suunnitelman opportunistiseksi seikkailuksi, sillä yhteensulautuminen

eserrien kanssa ja „puolueeton puolue” eivät voi johtaa mihinkään muuhun kuin työläisen tietoisuuden sumentamiseen ja sosialidemokraattisen järjestäytymisen vaikeutumiseen.

Tarkastelkoon lukija nyt huolellisesti tov. Hrustaljovin suunnitelmaa. Hän kirjoittaa suoraan: „Puolueen ei pidä ottaa tehtäväkseen edustajakokouksen koollekutsumista”. „Se on kutsuttava koolle ammattiliittojen sekä edustajakokouksen koollekutsumista varten muodostettujen erikoiskomiteain aloitteesta”.

Kuinka nämä komiteat on muodostettava?

Tov. Hrustaljov ei vastaa tähän suoraan. Mutta seuraavat sanat sisältävät aika selvän, vaikkakin epäsuoran, vastauksen:

„Millaiseksi siis suunnitellaan edustajakokouksen kokoonpano? Tullaanko säätämään jokin sensus? — kysyy hän ja vastaa: — Koska me pyrimme laajentamaan järjestöä, niin olemme siis kaikkinaista rajoitusta vastaan. Edustajakokouksessa on sijaa kaikille työläisten valitsemille edustajille. Ammattiliitoilla, kulutusosuuskunnilla, työläiskassoilla, työläisten keskinäisen avunannon yhdistyksillä, tehdaskomiteoilla, edustajakokouksen järjestämistä varten muodostetuilla erikoiskomiteoilla, edustajilla, jotka on valittu tehtaista, joissa ei ole tehdaskomiteoita, — kaikilla on oltava edustajansa yleisvenäläisessä työväen edustajakokouksessa. Sellainen on sen kokoonpano”.

Tuo on aivan selvästi sanottu. „Kaikkinaista rajoitusta vastaan” — tulkaa kaikki, kenet työläiset ovat tavalla tai toisella valinneet. Siitä, miten „työläiset” saadaan erilleen kaikenlaisista virkailijoista (kauppa-, posti-, lennätin-, rautatie- y.m. virkailijoista) ja talonpojista, jotka kuuluvat sosialidemokraattisiin järjestöihimme ja „kulutusosuuskuntiin”, — kirjoittaja ei puhu mitään. Se on hänen mielestään nähtävästi teknillinen pikkuseikka: „kaikkinaista rajoitusta vastaan”! minkä vuoksi pitäisi asettaa rajoituksia pikkuporvarillisille aineksille?

Mutta menkäämme edelleen. Edustajakokouksen kokoonpanon tov. Hrustaljov on määritellyt selvästi. Hän on puhunut selvästi myös sen tehtävistä. „Joka tapauksessa”, kirjoittaa hän, „samanaikaisesti tulee olemaan työväen edustajakokouksen komiteoita ja sosialidemokraattisia paikallisjärjestöjä”.

...„Ensimmäisenä järjestörenkaana tulevat olemaan tehdaskomiteat. Ottamalla osaa kaikkiin tehdaselämän ilmauksiin, alkaen työn ja pääoman välisten selkkausten selvittämisestä, taloudellisten lakkojen

suunnitelmanmukaisesta johtamisesta, työn hankkimisesta j.n.e. aina kassojen, klubien, luentojen ja kirjastojen järjestämiseen saakka,—tehdaskomiteat, jotka ovat valinnallisia ja tilivelvollisia, vetävät toimintapiiriinsä laajat proletariaatin kerrokset.

Saman kaupungin tai teollisuuskeskuksen tehdaskomiteat muodostavat työväen edustajakokouksen komitean. Sen huoleksi jää johtaa, syventää ja laajentaa ammatillista ja osuustoiminnallista liikettä, järjestää työttömyysavustusta, vaikuttaa kaupungin itsehallintoihin yhteiskunnallisten töiden järjestämiseksi, agitoida ravintoaineiden hintojen korottamista vastaan, pitää yllä yhteyttä Duuman valiokuntaan työttömien avustamiskysymyksessä, käsitellä eri paikkakunnilla kaikki lakiehdotukset, jotka koskevat työväenluokan etuja (kursivointi kirjoittajan); paikallisen itsehallinnon uudistamisen tapauksessa — käydä vaalikamppailua j.n.e.

Työväen edustajakokous on vain koko liikkeen johtava ja suuntaava elin. Tällainen on likimääräinen kaava. Elämä tekee siihen tietenkin korjauksiaan”.

Tämä on aivan selvästi sanottu. Puolueettomat tehdaskomiteat. Puolueettomat työväen edustajakokouksen komiteat. Puolueeton työväen edustajakokous. „Näiden komiteoiden kautta ja niiden välityksellä”, sanoo tov. Hrustaljov, „puolue saa mahtavan vivun, jolla se vaikuttaa koko työväenluokkaan”.

Herää kysymys, missä tämä eroaa Larinista?? Tämä on tarkalleen se sama suunnitelma, se on vain esitetty hiukan toisilla sanoilla. Tosiasiallisesti se on tarkalleen samantyyppistä sosialidemokratian saattamista „propagandayhdistyksen” asemaan „laajan puolueen sisällä”, sillä tosiasiallisesti tov. Hrustaljovin „suunnitelma” ei jätä sosialidemokratialle mitään muuta tehtävää. Hän luovuttaa aivan samoin kuin Larinkin työväenluokan poliittisen toiminnan „puolueettoman työväenpuolueen” huostaan, sillä „kaikkien lakiehdotusten käsittely”, „vaalikamppailun käyminen j.n.e.” — juuri sitä on työväenluokan koko poliittinen toiminta.

Larin on vain totuudenmukaisempi ja avomielisempi kuin Hrustaljov, mutta todellisuudessa he molemmat esittävät ja ajavat läpi „socialidemokraattisen työväenpuolueen hävittämistä ja sen vaihtamista proletariaatin puolueettomaan poliittiseen järjestöön”. Juuri näin sanotaankin aivan ensimmäisessä pykälässä siinä puolueettomia työväenjärjestöjä koskevassa bolshevikien päätöslauselmassa, josta tov. Hrustaljov suuttui kauheasti ja haukkui meitä prokuraattoreiksi y.m.

Tov. Hrustaljov suuttui sen takia, että hän tunsii olevansa pakoitettu välttelemään kysymystä, joka päätöslauselmasamme on asetettu suoraan: kenen tulee johtaa proletariaatin taistelua, *sosialidemokraattisen* puolueen vaiko „proletariaatin *puolueettoman* poliittisen järjestön”? Kumman tulee olla „johtavana ja suuntaavana elimenä”, kun vaikutetaan kaupungin itsehallintoihin, pidetään yllä yhteyttä Duuman valiokuntaan (tov. Hrustaljov ei maininnut mitään *sosialidemokraattisesta duumaryhmästä!* Oliko se sattuma vai sellaisen miehen „ennalta harkittu erehdys”, joka tajusi hämäästi, että puolueettomat „työväen edustajakokouksen komiteat” tulevat olemaan yhteydessä yhtä hyvin sosialidemokraatteihin ja sosialistivallankumouksellisiin kuin trudovikkeihin?), käsitellään lakiehdotuksia, käydään vaalikamppailua *j.n.e.?*

Tov. Hrustaljov ei voi muuta kuin suuttua, kun hänelle esitetään tämä kysymys, sillä on epämukavaa tunnustaa, että puolueettomien „komiteain” pitäisi johtaa proletariaatin poliittista toimintaa. „Kuka sosialidemokraateista”, kysyy hän suutuksissaan, „on harjoittanut tai harjoittaa agitaatiota puoluevastaisen edustajakokouksen koollekutsumisen puolesta? Vastustajat eivät mainitse ainoatakaan nimeä”. Alkää suuttuko, tov. Hrustaljov, *olemme osoittaneet* useita nimiä heti päätöslauselmamme ensimmäisessä kohdassa ja voisimme nyt lisätä niihin *tov. G. Hrustaljovin nimen*. Todellisuudessa tov. Hrustaljov agitoi samoin kuin Larinkin *laajan työpuolueen* puolesta*. Sanomme „työ”- emmekä työväenpuolue, sillä (1) ei Larin eikä Hrustaljovkaan jätä pois puolueettoman poliittisen järjestön kokoonpanosta trudovikkilaista, s.o. pikkuporvarillista, demokratiaa (esimerkiksi, työväen edustajakokoukseen osallistuvat „kulutusosuuskuntien” edustajat tai tunnus: „kaikkinaista rajoitusta vastaan”), ja taas (2) poliittisen työväenjärjestön puolueettomuus merkitsee kiertämättä sosialidemokraattien ja trudovikkien katsantokantojen sekoittamista toisiinsa.

Tov. Hrustaljov kirjoittaa: „Zubatovin ja Gaponin perustamat järjestöt vapautuivat nopeasti poliisimaisesta sivumausta ja alkoivat harjoittaa puhtaasti luokkakantaista po-

* Tämä sanonta on tov. G. Lindovin, joka „Taktiikkakysymyksiä”-nimisessä kokoelmassa julkaistussa kirjoituksessaan „Työväen edustajakokous” perusteli ja todisteli mainiosti sen oikeellisuutta.

litiikkaa". Ne vapautuivat sen *ansioista*, että niiden toimintaan tietoisesti osallistui järjestynyt *sosialidemokraattinen* puolue, joka ei ole milloinkaan suostunut luovuttamaan proletarienin politiikan johtamista puolueettomille järjestöille. Tov. Hrustaljov taitaa erottaa „puhtaasti luokkakantaisen” politiikan *sosialidemokraattisesta* politiikasta? Pyytäisimme hartaasti häntä esittämään ajatuksensa *avomielisesti*.

„Työväen edustajakokous tullaan pitämään”, määräälee tov. Hrustaljov, „ja sosialidemokraatit osallistuvat siihen”. Tietenkin osallistumme, jos se pidetään. Me osallistuimme zubatovilaiseen ja gaponilaiseenkin työväenliikkeeseen taistellaksemme sosialidemokratian puolesta. Me osallistumme myös trudovikkilaiseen työväen edustajakokoukseen taistellaksemme sosialidemokratian puolesta trudovikkilaisia ja trudovikkilais-puolueettomia aatteita vastaan. Tämä seikka ei puhu sen enempää entisen gaponilaisuuden kuin uuden puolueettomuudenkaan puolesta.

Tov. Hrustaljov kääntyy „bolshevikkityöläisten” puoleen ja samalla pyrkii riitaannuttamaan heidät niiden bolshevikien kanssa, jotka ovat agitoineet työväen edustajain Neuvostoa vastaan. Tähän hyökkäilyyn me emme vastaa. Vetoamme fraktioiden ulkopuolella olevaan Trotskiin. Lukekoon tov. Hrustaljov hänen kirjansa: „Puolueen puolustukseksi”, avatkoon näin otsikoidun artikkelin, § 2. „Hra Prokopovitshin vihaaokuva puolueettomuus”, sivu 82. Kun tov. Hrustaljov on tämän lukenut, alkaa häntä hävettää se, että hän on verhonnut fraktiohyökkäilyjä fraktioista riippumattoman työväen edustajakokouksen aatteella.

Luokkatietoisille työläisille me sen sijaan sanomme vain parilla sanalla, että *puolueettomien* komiteain johtava osuus proletariaatin *politiikassa* (vaalikamppailu j.n.e.) on pelkkä intelligenttien mielijohde, joka johtaisi vain *kymmentä kertaa suurempaan* riitaan ja toraan ja tuon riidan ja toran kautta „takaisin sosialidemokratiaan”.

Lopuksi vielä kerran kiitämme tov. Hrustaljovia työväen edustajakokouksen selvän ja avomielisen propagoimisen johdosta. Larin ja Hrustaljov ovat bolshevikien parhaita liittolaisia Axelrodia vastaan.